

7 Αυγούστου 2015

Νέα Θαύματα του Αγίου Ραφαήλ στο Μοναστήρι του στην Αττική!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Εδώ και δύο χρόνια, ενώ βρισκόμουν στο Κατάρ (λόγω της οικονομικής κρίσης) και δούλευα εκεί, άρχισα να έχω φρικτούς πόνους στον αυχένα, στην αριστερή ωμοπλάτη και το αριστερό χέρι, το οποίο μάλιστα μούδιαζε. Το χέρι ειδικότερα άρχισε να ατροφεί, φτάνοντας σταδιακά σε βαθμό 70% ατροφίας. Επισκέφτηκα γιατρούς, μου έδωσαν θεραπείες με φάρμακα, για να δουν πως θα πάω, πως θα ανταποκριθώ δηλαδή. Και επειδή δεν υπήρχε καμμία βελτίωση, έκανα μια μαγνητική τομογραφία, όπου αυτή έδειξε ότι έχω σοβαρότατο πρόβλημα σε τρεις σπονδύλους στον αυχένα μου και ότι η μόνη θεραπεία ήταν να γίνει μια πολύ σοβαρή επέμβαση, όπου θα γινόταν μηχανική ανασύσταση των σπονδύλων. Ο δε νευροχειρουργός που με είδε στην Ελλάδα, τον Ιούλιο του 2013, είπε ότι αν δεν το κάνω σύντομα υπάρχει κίνδυνος να μείνω παράλυτος, γιατί αυτή η πάθηση (ονομάζεται μυελοπάθεια) επηρεάζει όλη τη σπονδυλική στήλη. Πρέπει να συμπληρώσω δε ότι ήταν τόσο τραυματική η κατάσταση μου που επί ενάμισι χρόνο

δεν μπορούσα ούτε να κοιμηθώ, διότι δεν μπορούσα να ξαπλώσω, ούτε καλά-καλά να καθίσω. Κοιμόμουν καθιστός δύο ώρες το πολύ μέχρι που με ξυπνούσαν οι πόνοι. Αφού, για να καταλάβετε, για να μου κάνουν την μαγνητική με ναρκώσανε, γιατί ειδάλλως δεν μπορούσα να αντέξω τους πόνους να ξαπλώσω σε αυτή τη στάση.

Φτάνουμε στο Φλεβάρη του 2014. Μέχρι τότε δεν ήξερα τον Άγιο Ραφαήλ -ίσως να είχα ακούσει, δεν είμαι σίγουρος, αλλά πάντως δεν ήταν στη σκέψη μου-. Εκείνες τις ημέρες όμως, μου ήρθε ξαφνικά στο μυαλό μου η σκέψη: «Προσευχήσου στον Άγιο Ραφαήλ», σαν έμπνευση. Μου φυτεύτηκε στο μυαλό αυτό το πράγμα, σαν να μου το ψιθύρισε κάποιος ότι: «Υπάρχει ο Άγιος Ραφαήλ που κάνει θαύματα. Προσευχήσου σε Αυτόν». Αυτή την περίοδο ήρθε η γυναίκα μου με άδεια στην Ελλάδα και της είπα να έρθει να προσκυνήσει στη Μονή του Αγίου Ραφαήλ στο Άνω Σούλι, την οποία είχα εν τω μεταξύ βρει απ' το ίντερνετ, ψάχνοντας περισσότερα για τον Άγιο Ραφαήλ. Της είπα να μου ανάψει ένα κεράκι στον Άγιο και να μου φέρει λίγο λαδάκι, το οποίο μου έφερε μαζί με Αγιασμό και μία εικόνα. Εν τω μεταξύ εγώ προσευχόμουν. Δυό μέρες πριν επιστρέψει η γυναίκα μου από την Ελλάδα, οι πόνοι εντάθηκαν τόσο που νόμιζα ότι θα μου πέσει κυριολεκτικά το χέρι. Έκλαιγα από τους πόνους. Δεν με έπιανε κανένα ηρεμιστικό και καμμία ένεση. Οι πόνοι είχαν δεκαπλασιαστεί ξαφνικά. Δεν μπορούσα να δουλέψω πια καθόλου (παρά το ότι είμαι σε μια πολύ υπεύθυνη θέση με πολλούς εργαζομένους υπό την επίβλεψή μου). Ταυτόχρονα όμως πίστεψα ότι όταν επιστρέψει η σύζυγος και θα σταυρωθώ με το λαδάκι θα γίνω καλά. Το πίστεψα τελείως, τόσο όσο πιστεύω ότι υπάρχει ο ήλιος και λάμπει. Την ημέρα που η σύζυγός μου επέστρεψε στο Κατάρ, προσευχήθηκα στον Άγιο Ραφαήλ, όπως έκανα κάθε μέρα και μέχρι να πάω να πάρω τη γυναίκα μου στο αεροδρόμιο, το 95% των πόνων είχε περάσει. Όταν τελικώς έφτασε, πήγα σπίτι, προσευχήθηκα, έβαλα λαδάκι του Αγίου και δόξα τω Θεώ, από εκείνη τη στιγμή δεν έχω κανένα απολύτως πρόβλημα. Πόνο κανένα. Η ατροφία του χεριού μου σταδιακά εξαφανίζεται. Έχω ξεχάσει πλέον όλο το πρόβλημά μου. Σαν να ήταν ένα όνειρο που πέρασε. Και σταδιακά χάνω και τα κιλά που πήρα από τις κορτιζόνες. Η ζωή μου έχει επανέλθει απολύτως στο φυσιολογικό. Γι' αυτό και ήρθα και εγώ ο ίδιος εδώ στον Άγιο Ραφαήλ να Τον ευχαριστήσω, για το μεγάλο θαύμα που μου έκανε.

Ιορδάνης Φ., Αύγουστος 2014

Πηγή: agiosrafael.gr